

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.01.2017
RT I, 21.12.2016, 2

Välja kuulutanud
Vabariigi President
13.12.2016 otsus nr 34

Sotsiaalhoolekande seaduse muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus

Vastu võetud 07.12.2016

§ 1. Sotsiaalhoolekande seaduse muutmine

Sotsiaalhoolekande seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) seaduse 2. peatiki 2. jagu täiendatakse 11. jaotisega järgmises sõnastuses:

„11. jaotis Lapsehoiuteenus

§ 45¹. Lapsehoiuteenuse eesmärk ja sisu

(1) Lapsehoiuteenuse eesmärk on toetada lapse hooldusõigust omava isiku või käesoleva seaduse § 129 lõikes 1 nimetatud hooldaja toimetulekut või töötamist.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teenust osutatakse sõltumata selle osalisest või täielikust rahastamisest riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvest, kohaldatakse teenusele käesoleva seaduse §-des 45³ ja 45⁴ sätestatud nõudeid.

§ 45². Kohaliku omavalitsuse üksuse kohustused

(1) Kohaliku omavalitsuse üksus võimaldab lapsehoiuteenust koolieelse lasteasutuse seaduse § 10 lõike 1 alusel.

(2) Raske ja sügava puudega laste puhul peab kohaliku omavalitsuse üksus hindama lapsehoiuteenuse vajadust igal lapsel eraldi.

(3) Soovi esitamise korral nõustab kohaliku omavalitsuse üksus teenuse saajat lapsehoiuteenuse osutaja valikul.

(4) Kohaliku omavalitsuse üksus koostab koostöös teenust saava isiku ja teenuseosutajaga teenuse osutamise haldusakti või halduslepingu, määrates selles kindlaks lapsehoiuteenuse vajadusest tulenevad toimingud ja teenuse osutamiseks olulised tingimused, milleks on vähemalt teenuse osutamise aeg ja koht.

(5) Kohaliku omavalitsuse üksus võib halduslepinguga volitada lapsehoiuteenuse osutamise eraõiguslikule juriidilisele isikule, füüsilisest isikust ettevõtjale või teise kohaliku omavalitsuse üksuse asutusele.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud lapse puhul tagatakse teenus kuni käesoleva seaduse § 156 lõikes 3³ sätestatud tähtjani.

§ 45³. Nõuded lapsehoiuteenusele

(1) Teenuse osutamisel tagab teenuseosutaja lapse hooldamise, arendamise ja turvalisuse.

(2) Teenust vahetult osutav isik (edaspidi *lapsehoidja*) võib hoida:

1) lapsehoiuteenust saava lapse eluruumides korraga kuni viit last, kaasa arvatud lapsehoidja enda samal ajal hooldamist vajavad isikud;

2) väljaspool lapsehoiuteenust saava lapse eluruumi korraga kuni kümnet last, kaasa arvatud lapsehoidja enda samal ajal hooldamist vajavad isikud.

(3) Kui lapsehoiuteenust saab korraga rohkem kui viis last, loetakse kõiki lapsehoiuteenust saavaid raske või sügava puudega lapsi, alla kolmeaastaseid lapsi ning lapsehoidja enda samal ajal hooldamist vajavaid raske või sügava puudega isikuid ja alla kolmeaastaseid lapsi kahe lapse eest.

(4) Kui lapsehoiuteenust osutatakse eluruumis, mis ei ole lapsehoiuteenust saava lapse eluruum, peab samas eluruumis elav isik:

1) vastama käesoleva seaduse § 129 lõike 1 punktides 3–6 sätestatud tingimustele;

2) läbima korrapärase tervisekontrolli nakkushaiguste suhtes, sealhulgas iga kahe aasta järel kopsude röntgenuuringu, ja tal peab olema nakkushaiguste tervisekontrolli läbimise kohta perearsti väljastatud tervisetõend.

(5) Kui lapsehoiuteenust osutatakse väljaspool lapsehoiuteenust saava lapse eluruume, peavad:

1) ruumid vastama rahvatervise seaduse alusel kehtestatud lapsehoiuteenuse tervisekaitse nõuetele;

2) ruumid ning ruumide evakuatsiooniteed vastama ehitusseadustiku § 11 lõike 4 alusel kehtestatud nõuetele.

(6) Lapsehoiuteenuse osutamisel käesoleva seaduse § 45¹ lõikes 2 nimetatud juhul peab teenuseosutajal olema tegevusluba vastavalt käesoleva seaduse § 151 punktile 1.

§ 4⁴. Nõuded teenust vahetult osutavale isikule

(1) Lapsehoidja peab:

1) olema teovõimeline;

2) olema lapsehoiuteenuse osutamiseks vajaliku füüsilise ja vaimse tervisega;

3) vastama käesoleva seaduse § 129 lõike 1 punktides 2–6 sätestatud nõuetele.

(2) Isik peab lapsehoidjana tegutsemiseks:

1) omama kutse seaduse alusel antud lapsehoidja kutset või

2) omama vähemalt kesk- või kutseharidust, töökogemust lastega ja sobivaid isikuomadusi, mida hindab tööandja;

3) olema läbinud vähemalt 16-tunnise esmaabikoolituse viimase 36 kuu jooksul.

(3) Lapsehoidjana võib tegutseda ka välisriigi kutse kvalifikatsiooni omandanud isik, kui tema kutse kvalifikatsiooni on tunnustatud välisriigi kutse kvalifikatsiooni tunnustamise seaduse kohaselt. Välisriigi kutse kvalifikatsiooni tunnustamise seaduse § 7 lõikes 2 sätestatud pädev asutus on Sotsiaalministeerium.”;

2) paragrahvi 47 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) alates 18. eluaastast tööelisel isikul, kellel on puue puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seaduse § 2 tähenduses või kellel on tuvastatud osaline või puuduv töövõime töövõimetoetuse seaduse alusel.”;

3) paragrahvi 47 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

4) paragrahvi 47 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Valdkonna eest vastutav minister kehtestab määrusega abivahendi kasutamise vajaduse tuvastaja sõltuvalt abivahendi keerukusest.”;

5) paragrahvi 50 lõiget 8 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

„4) 16–17-aastaselt isikul, kellel on tuvastatud osaline või puuduv töövõime töövõimetoetuse seaduse alusel, – piirmäär vastavalt käesoleva seaduse § 48 lõikes 2 kehtestatud loetelule.”;

6) paragrahvi 60 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

7) paragrahvi 60 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Sõidu- ja majutuskulude maksimaalse maksumuse ning hüvitamise tingimused ja korra õigustatud isiku ja õigustatud isiku saatja kohta ühes kalendriaastas kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.”;

8) paragrahvi 73 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui isiku omaosalus kaetakse isiku riiklikust pensionist riikliku pensionikindlustuse seaduse tähenduses, kogumispensionist kogumispensionide seaduse tähenduses, töövõimetoetusest töövõimetoetuse seaduse tähenduses, sotsiaalmaksuga maksustatavast tulust sotsiaalmaksuseaduse tähenduses (edaspidi *tulud*), peab isikule pärast omaosaluse, tulumaksu, töötuskindlustusmaksu ja kogumispensionimakse tasumist jääma isiklikuks kasutamiseks vähemalt 15 protsenti tema tuludest, mis tal oleks jäänud kasutamiseks pärast tulumaksu, töötuskindlustusmaksu ja kogumispensionimakse tasumist.”;

9) paragrahvi 74 lõiked 2 ja 3 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Puudujääva osa hüvitamiseks riigieelarvest esitab isik Sotsiaalkindlustusametile taotluse koos erihoolekandeteenuse taotlusega. Erihoolekandeteenust saav isik esitab taotluse Sotsiaalkindlustusametile puudujääva osa hüvitamiseks riigieelarvest.

(3) Puudujääva osa hüvitamisel riigieelarvest võtab Sotsiaalkindlustusamet aluseks Maksu- ja Tolliameti andmed teenust saama õigustatud isiku suunamise otsusele eelneva kalendrikuu tulude kohta, millest arvestab maha tulumaksu, töötuskindlustusmaksu ja kogumispensioni makse, arvestades käesoleva seaduse § 73 lõiget 2 ja 3 sätestatud.”;

10)paragrahvi 74 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

11)paragrahvi 74 lõikest 5 jäetakse välja tekstiosa „, makstav elatis”;

12)paragrahvi 74 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(6) Sotsiaalkindlustusamet otsustab puudujääva osa hüvitamise riigieelarvest suunamisotsuse väljastamise ajaks. Kui taotlus puudujääva osa hüvitamiseks riigieelarvest esitatakse Sotsiaalkindlustusametile pärast suunamisotsuse väljastamist, otsustab Sotsiaalkindlustusamet puudujääva osa hüvitamise riigieelarvest kümne tööpäeva jooksul taotluse ja kõigi käesoleva paragrahvi lõike 10 alusel kehtestatud andmete saamisest arvates.”;

13)paragrahvi 74 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(9) Sotsiaalkindlustusamet kontrollib igal kalendrikuul isiku eelneva kalendrikuu tulusid, võttes aluseks Maksu- ja Tolliameti andmed. Isiku tulu muutumise korral muudab Sotsiaalkindlustusamet isiku omaosaluse puudujääva osa hüvitise suurus. Sotsiaalkindlustusamet edastab isikule või tema seaduslikule esindajale omaosaluse puudujääva osa hüvitamise muudatuse kohta kirjaliku teate.”;

14)paragrahvi 79 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Sotsiaalkindlustusamet võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud halduslepingu alusel hüvitada täitmata erihoolekandeteenuse koha kulud erihoolekandeteenuse osutajale, kes osutab teenust kohtumäärusega hoolekandetasutusse paigutatud isikutele. Hüvitamine toimub iga kuu esitatud arvete alusel arvel märgitud ulatuses, kuid kõige rohkem 95 protsenti käesoleva seaduse § 72 lõike 5 alusel kehtestatud teenuse maksimaalsest maksumusest. Erihoolekandeteenuse osutajale, kes osutab teenust alaealistele isikutele, hüvitatakse kõige rohkem 45 protsenti käesoleva seaduse § 72 lõike 5 alusel kehtestatud teenuse maksimaalsest maksumusest.”;

15)seaduse 3. peatüki 5. jagu tunnistatakse kehtetuks;

16)paragrahvi 117 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Asenduskoduteenust on õigustatud saama asenduskodus viibiv isik:

- 1) kuni tema 18-aastaseks saamiseni;
- 2) kui ta enne 18-aastaseks saamist on asunud ja jätkab hariduse omandamist statsionaarses õppes või tervislikel näidustustel muus õppevormis põhikoolis, gümnaasiumis või kutseõppeasutuses põhi- või keskhariduse omandamist, hariduse omandamisest või õpingute katkestamisest kuni järgmise kooliaasta alguseni või
- 3) kui ta jätkab õppimist pärast põhi-, kesk-, kutse- või kõrghariduse omandamist hiljemalt järgmisel õppeaastal kutseõppeasutuses, rakenduskõrgkoolis või ülikooli bakalaureuse- või magistriõppes või bakalaureuse- ja magistriõppe integreeritud õppes, esmase õppekavajärgse nominaalse õppeaja lõpuni.”;

17)paragrahvi 117 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Kui isik on asunud omandama haridust käesoleva paragrahvi lõike 3 punkti 2 või punkti 3 alusel, tagatakse asenduskoduteenuse osutamine isiku eemalviibimise ajal vajalikul ulatuses ning teenuse osutamist võib põhjendatud juhul jätkata täies ulatuses hariduse omandamiseni, kuid mitte kauem kui järgmise kooliaasta alguseni õpingute katkestamisest või isiku 25-aastaseks saamisest juhul, kui:

- 1) isik jätkas hariduse omandamist ajateenistusest või kinnipidamisasutusest naasmisel;
- 2) isik jätkas hariduse omandamist mõjuvate tervislike põhjuste äralangemisel.”;

18)paragrahvi 120 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Valdkonna eest vastutav minister kehtestab määrusega riigieelarvest rahastatava asenduskoduteenuse:

- 1) minimaalse ja maksimaalse maksumuse lapse kohta kalendrikuus ja -aastas;
- 2) rahastuse jaotuse tingimused ja korra.”;

19)paragrahvi 123 lõike 5 punktist 3 jäetakse välja sõnad „ning muu riiklikult tunnustatud kutseharidus”;

20)paragrahvi 124 lõike 2 sissejuhatav lauseosa ja punkt 1 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Perevanem peab olema isik, kes:

1) vastab käesoleva seaduse § 129 lõike 1 punktides 1–6 sätestatud nõuetele;”;

21)paragrahvi 124 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks;

22)seadust täiendatakse §-ga 124¹järgmises sõnastuses:

„§ 124¹. Perevanema leping

(1) Perevanemaga sõlmitakse perevanema leping, kui asenduskodu peres on kuni kolm perevanemat.

(2) Kui asenduskoduteenust osutavad kaks kuni kolm perevanemat ühes asenduskodu peres, peab perevanema leping sisaldama vähemalt järgmisi tingimusi:

1) teenuse osutamise koht;

2) minimaalne teenuse osutamise aeg ei tohi olla üldjuhul lühem kui kümme ööpäeva ühes kalendrikuus ning katkematu teenuse osutamise aeg ei tohi olla lühem kui viis ööpäeva;

3) maksimaalne teenuse osutamise aeg ei tohi olla üldjuhul pikem kui 20 ööpäeva ühes kalendrikuus ning erand on osapoolte kokkuleppel lubatud maksimaalselt viie päeva ulatuses;

4) õigus puhkusele töölepingu seaduses sätestatud korras;

5) lepingu korralise ülesütlemise puhul on teatamise tähtaeg vähemalt 30 kalendripäeva ette;

6) teenuse osutamise korraldus, mis hõlmab eelkõige teenuse osutamise algust ja lõppu;

7) igakuine tasu maksmise kord.

(3) Kui asenduskoduteenust osutab asutuses üks perevanem, sõlmib asenduskodu temaga perevanema lepingu, mis sisaldab vähemalt järgmisi tingimusi:

1) leping peab vastama käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 1 ja 5–7 sätestatud nõuetele;

2) perevanem võib asenduskoduteenuse osutamisel kasutada käesoleva seaduse § 124 lõikes 2 kehtestatud nõuetele vastava kolmanda isiku abi 42 kalendripäeva aastas.

(4) Kui asenduskoduteenuse osutaja teatab lepingu lõppemisest ette vähem, kui on sätestatud käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 5, on perevanemal õigus saada hüvitist ulatuses, milles tal oleks olnud õigus seda saada etteteatamise tähtaja järgmise korral.

(5) Perevanema lepingu alusel teenuse osutamisele kohaldatakse töötervishoiu ja tööohutuse seadusest tulenevaid nõudeid.

(6) Perevanema lepingu muudele tingimustele kohaldatakse võlaõigusseaduses käsunduslepingu kohta sätestatud.”;

23)paragrahvi 141 lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregister on riigi infosüsteemi kuuluv keskne andmekogu, mis on asutatud järgmistel eesmärkidel:

1) sotsiaalteenuste ja -toetuste ning muu abi osutamise menetlemine ja dokumenteerimine;

2) juhtumikorralduse põhimõttel tehtava sotsiaaltöö toimingute läbiviimine ja dokumenteerimine;

3) lapsendamise ja eestkoste korraldamine ja dokumenteerimine;

4) sotsiaalhoolekandekandlaste teabe ja statistika kogumine.

(2) Vabariigi Valitsus kehtestab määrusega sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistri põhimääruse, milles sätestatakse:

1) andmekogu volitatud töötaja;

2) vastutava ja volitatud töötaja ülesanded;

3) andmekogusse kogutavate andmete koosseis ja registrisse kandmise kord;

4) andmetele juurdepääsu ja andmete väljastamise kord;

5) andmete säilitamine;

6) muud korraldusküsimused.”;

24)paragrahvi 141 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

25)paragrahv 142 tunnistatakse kehtetuks;

26)seadust täiendatakse §-ga 142¹järgmises sõnastuses:

„§ 142¹. Sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistri andmed

Sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistris töödeldakse järgmisi andmeid:

1) abivajava isiku üldandmed – isikukood, sugu, sünniaeg, perekonna- ja eesnimi, kontaktandmed;

2) abivajava isiku kohta käivad muud andmed – erivajaduse, puude, töövõime, sotsiaalse seisundi, ravikindlustuse, hariduse, eestkoste, hooldaja, sotsiaalhoolekande seaduses nimetatud muude isikute, läbi

viidud hindamise, juhtumiplaani, makstud toetuse ja osutatud teenuse, sissetuleku, eluaseme ja eluasemekulude andmed ning alla 18-aastase isiku vanema hooldusõiguse, alla 18-aastase isiku perest eraldamise ja paigutamise andmed;

3) abi osutamise ja lapsendamise sooviavalduse menetlemise andmed – menetluse üldandmed, menetlusega seotud toimingute ja dokumentide andmed;

4) vastutava ja volitatud töötaja andmed – asutuse üldandmed, kasutajate, antava toetuse ja osutatava teenuse ning arveldusdokumentide andmed;

5) lapsendamise sooviavalduse esitanud isiku üldandmed – isikukood, sugu, sünniaeg, perekonna- ja eesnimi, kontaktandmed;

6) lapsendamise sooviavalduse esitanud isiku muud andmed – erivajaduse, puude, tööväime, sotsiaalse seisundi, ravikindlustuse, hariduse, rahvuse, usulise kuuluvuse, perekonnaliikmete, eluaseme, perre soovitava lapse, pereuuringu, läbitud koolituse ning tehtud otsuse andmed.”;

27)paragrahv 143 tunnistatakse kehtetuks;

28)paragrahvi 144 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 144. Kohaliku omavalitsuse üksuse, sotsiaalteenuse osutaja ja Sotsiaalkindlustusameti sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistrisse andmete kandmise kohustus”;

29)paragrahvi 144 lõike 1 punkt 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7) raske ja sügava puudega laste lapsehoiuteenuse ja teiste sotsiaalteenuste taotluse andmed ja teenust saama suunamise otsuse andmed;”;

30)paragrahvi 144 lõiget 2 täiendatakse pärast sõna „Muude” sõnadega „kohaliku omavalitsuse üksuse osutatavate”;

31)paragrahvi 144 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

32)paragrahvi 144 lõiget 5 täiendatakse pärast sõnu „Sotsiaalteenuse osutaja” tekstiosaga „, keda rahastatakse riigi- või kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvest, ”;

33)paragrahvi 144 lõiget 6 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:

„3) andmed lapsendamise sooviavalduse ning lapsendamise ettevalmistamisega seotud dokumentide ja toimingute kohta.”;

34)paragrahv 145 tunnistatakse kehtetuks;

35)paragrahvi 151 punktist 1 jäetakse välja sõnad „riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse rahastatav”;

36)paragrahvi 156 lõiked 1–3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Riigieelarvest hüvitatakse kohaliku omavalitsuse üksuste toimetulekutoetuse ja vajaduspõhise peretoetuse maksmise kulud. Toimetulekutoetuse ja vajaduspõhise peretoetuse maksmise hüvitise arvutamiseks lahutatakse kohaliku omavalitsuse üksuse jooksvale eelarveaastale eelnenud aasta kuludest eelmistel aastatel saadud vahendite jääk. Kui eelarveaastal on suurenenud toimetulekupiir või vajaduspõhise peretoetuse sissetulekupiir, võetakse selle mõju arvesse hüvitise jaotamisel. Kui toetuse maksmise hüvitise aasta alguse jäägist ja eelarveaastal juurde antud vahenditest ei piisa toimetulekutoetuse ja vajaduspõhise peretoetuse maksmiseks aasta lõpuni, võib kohaliku omavalitsuse üksustele jaotada täiendavaid vahendeid eeldatava puudujäägi ulatuses.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud toetuste menetlemise ja väljamaksmise kulud kui kohaliku omavalitsuse üksuse täidetava riikliku ülesande kulud hüvitatakse kohaliku omavalitsuse üksustele riigieelarvest, võttes aluseks eelarveaastale eelnenud aastal esitatud taotluste arvu ning vastava aasta riigieelarves sätestatud ühe taotluse menetlemise keskmist arvatud kulu.

(3) Riigieelarves määratakse vastavalt riigieelarve võimalustele kohaliku omavalitsuse üksustele toetus abi vajavate isikute iseseisva toimetuleku pikemaajalist paranemist soodustavate sotsiaalteenuste osutamiseks ja arendamiseks ning uute sotsiaalteenuste käivitamiseks, sealhulgas investeeringute kulude ja täiendavate sotsiaaltoetuste maksmise kulude osaliseks katmiseks. Toetusest jaotatakse 3 protsenti proportsionaalselt kohalike omavalitsuste üksuste arvuga, 15 protsenti proportsionaalselt toimetulekutoetust saanud perekondade arvuga ning 82 protsenti proportsionaalselt määratud hooldajaga puuetega laste arvuga.”;

37)paragrahvi 156 täiendatakse lõigetega 3¹–3³järgmises sõnastuses:

„(3¹) Riigieelarves määratakse vastavalt riigieelarve võimalustele kohaliku omavalitsuse üksustele toetus raske ja sügava puudega lastele abi osutamiseks. Toetus jaotatakse kohaliku omavalitsuse üksuste vahel proportsionaalselt raske ja sügava puudega laste arvule, lahutades tulemusest kohaliku omavalitsuse üksusele jooksvale aastale eelnenud aastatel samaks otstarbeks antud vahendite jäägi. Seejuures sügava puudega laste arv korrutatakse 4,62-ga.

(3²) Kohaliku omavalitsuse üksus võib kasutada käesoleva paragrahvi lõikes 3¹ nimetatud toetust raske ja sügava puudega laste lapsehoiu-, tugiisiku-, sotsiaaltranspordi- või muudeks sotsiaalteenusteks, mis aitavad vähendada raske ja sügava puudega lapse perekonna hoolduskoormust või puudest tulenevat lisavajadust.

(3³) 18-aastaseks saanud raske ja sügava puudega isiku puhul võib käesoleva paragrahvi lõikes 3¹ nimetatud toetust kasutada kuni selle kalendriaasta lõpuni.”;

38)paragrahvi 156 lõikes 4 asendatakse arv „3” arvuga „3³”;

39)paragrahvi 157 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) Terviseamet – käesoleva seaduse § 45³ lõike 4 punktis 2 ja § 124 lõikes 10 sätestatud tervisekontrolli läbimise üle.”;

40)paragrahvi 157 lõike 1 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) maavanem – käesoleva seaduse §-des 45¹ ja 116 nimetatud teenuse osutaja üle.”;

41)paragrahvi 160 täiendatakse lõikega 26 järgmises sõnastuses:

„(26) Sotsiaalkindlustusamet on kohustatud kandma käesoleva seaduse § 144 lõike 6 punktis 3 nimetatud ning 2017. aasta 1. jaanuari seisuga aktiivsete juhtumite andmed sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistrisse hiljemalt 2017. aasta 31. detsembriks.”;

42)paragrahvi 176 punkt 3 jäetakse välja;

43)paragrahvi 184 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks.

§ 2. Lastekaitseaduse muutmine

Lastekaitseaduse § 15 lõike 3 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) riigisisese ja rahvusvahelise lapsendamise korraldamine ning rahvusvahelise lapsendamise komisjoni teenindamine;”.

§ 3. Perekonnaseaduse muutmine

Perekonnaseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) seaduses asendatakse läbivalt sõna „maavalitsus” sõnaga „Sotsiaalkindlustusamet” vastavas käändes;

2) paragrahvi 165 lõikes 1 asendatakse sõna „Sotsiaalministeeriumi” sõnaga „Sotsiaalkindlustusameti”;

3) seaduse 4. osa täiendatakse §-ga 217¹ järgmises sõnastuses:

„§ 217¹. Lapsendamise ettevalmistamine

Enne 2017. aasta 1. jaanuari maavalitsustele esitatud lapsendamise sooviavalduse vaatab ja lapsendamise ettevalmistamisega seotud toimingud viib alates 2017. aasta 1. jaanuarist läbi Sotsiaalkindlustusamet.”.

§ 4. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku muutmine

Tsiviilkohtumenetluse seadustikus tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 567 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 567. Sotsiaalkindlustusameti arvamus”;

2) paragrahvi 567 lõikes 1 asendatakse sõnad „lapse elukohajärgsele maavanemale” sõnaga „Sotsiaalkindlustusametile”;

3) paragrahvi 567 lõikes 2 asendatakse sõna „maavanem” sõnaga „Sotsiaalkindlustusamet”;

4) paragrahvi 567 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

5)paragrahvi 569 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Lapsendamise kehtetuks tunnistamise menetluses kuulab kohus ära Sotsiaalkindlustusameti.”.

§ 5. Töövõimetoetuse seaduse muutmine

Töövõimetoetuse seaduse § 22¹lõike 1 punkt 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„6) erihoolekandeteenuste osutamiseks – töövõime hindamisel antud eksperdiarvamust, välja arvatud selles sisalduvaid käesoleva seaduse § 7 lõikes 4 nimetatud tervise infosüsteemi andmeid, ja töövõime hindamise otsuse ning määratud ja makstud töövõimetoetuse andmeid;”.

§ 6. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2017. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 8–13 jõustuvad 2018. aasta 1. jaanuaril.

Eiki Nestor
Riigikogu esimees